

Sygn. akt III RC 66/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Łomży III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Zenon Milewski

Protokolant Rafał Bagiński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 września 2017 r., w Ł.,

przy udziale Prokuratora Rejonowego w Łomży

sprawy z powództwa małoletnich K. C. (1), K. C. (2), O. C. i J. C. (1) reprezentowanych przez matkę S. C.

przeciwko J. C. (2)

o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa renty alimentacyjne, ustalone uprzednio wyrokiem Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 20 kwietnia 2016 r. w sprawie IC 190/16, od pozwanego J. C. (2) na rzecz małoletniego powoda K. C. (1) z dotychczasowej kwoty po 400 zł miesięcznie do kwot po 500 (pięćset) zł miesięcznie, poczynając od dnia 18 września 2017 r., płatne na dotychczasowych warunkach;

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. Odstępuje od obciążania stron dotychczasowymi brakującymi kosztami sądowymi, które ponosi Skarb Państwa;

IV. Wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 66/17

UZASADNIENIE

Małoletnie powodowie K. C. (1), K. C. (2), O. C. i J. C. (1), reprezentowani przez ich przedstawiciela ustawowego w osobie matki S. C., wnieśli pozew przeciwko pozwanemu, ich ojcu, J. C. (2) o podwyższenie alimentów. Domagali się nim podwyższenia alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 20 kwietnia 2016 r. w sprawie IC 190/16 na rzecz małoletnich K. C. (1) i J. C. (1) z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 500 zł miesięcznie, O. C. z kwoty 550 zł miesięcznie do kwoty po 650 zł miesięcznie oraz K. C. (2) z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty 650 zł miesięcznie, poczynając od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podała, iż od chwili zasądzenia alimentów minął blisko rok i przez ten okres nie żądano od pozwanego większych alimentów. Natomiast w życiu powodów zaszło wiele zmian i wzrosły uzasadnione potrzeby małoletnich powodów. Miesięczny koszt wyżywienia małoletnich powodów to łącznie blisko 1.500 zł, zakup ubrań i obuwia to co najmniej 800 zł, zakup środków pielęgnacyjnych i higieny to 300 zł. Małoletni K. ma obecnie 14 lat i uczęszcza do pierwszej klasy gimnazjum oraz chce po zakończeniu gimnazjum dostać się do dobrej szkoły i aby mu to umożliwić konieczne są płatne korepetycje oraz zajęcia dodatkowe. Małoletnia J. od września zaczęła naukę w pierwszej klasie szkoły podstawowej i koszt jej wyprawki będzie bardzo duży. Córka O. przystąpi do sakramentu I Komunii Świętej a choruje ona na cukrzycę typu I. Syn K. został zapisany przez pozwanego na dodatkowe zajęcia z piłki nożnej w O. i matka je kontynuuje, co generuje koszty w postaci składki członkowskiej w kwocie 100

zł miesięcznie oraz dojazdów trzy razy w tygodniu z D. do O., a także koszty wyjazdów na turnieje, sparingi, ubrania, buty sportowe. Każde z powodów w związku z nauką wymaga lub będzie wymagał dużych nakładów. W związku z licznymi zdolnościami i zainteresowaniami konieczne jest inwestowanie w ich rozwój. Ojciec dzieci w żaden sposób nie wypełnia swoich obowiązków rodzicielskich i nie poczuwa się do odpowiedzialności za nie. Powodowie nie mogą liczyć na przekazywanie przez ojca dodatkowych środków na ich utrzymanie.

Pozwany J. C. (2) złożył odpowiedź na pozew, w której wnosił o oddalenie powództwa w całości i nie obciążanie go kosztami postępowania.

W uzasadnieniu swojego stanowiska podkreślił on, iż matka dzieci wniosła tę sprawę zaledwie rok czasu od daty wyroku rozwodowego i według niego od daty tego orzeczenia rozwodowego nie wzrosły potrzeby dzieci i strona powodowa tego nie wykazała. Twierdzenia o przyszłych, jednorazowych wydatkach związanych z komunią O., nie mogą stanowić podstawy podwyższenia alimentów. Podkreślił, iż fakt treningów K. był znany Sądowi Okręgowemu w Łomży i wzięty przez niego pod uwagę. W jego ocenie to na stronie powodowej ciąży obowiązek wykazania zmian, które uzasadniałyby podwyższenie alimentów, a sam upływ tak krótkiego czasu tego nie uzasadnia. W czasie sprawy rozwodowej pracował on już w Niemczech i jego zarobki nie uległy zmianie, ale zmieniły się jego wydatki, gdyż obecnie musi płacić za mieszkanie 130 euro miesięcznie. W sprawie rozwodowej nie powiedział on o płaceniu przez niego rat kredytu konsolidacyjnego w kwotach po 1.050 zł miesięcznie, zaciągniętego na postawienie domu.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

S. K. i J. C. (2) w dniu 30 listopada 2002 r. zawarli związek małżeński w USC w M.. W tym ich związku urodziło im się czworo dzieci: K. C. (1), ur. (...) w Ł., K. C. (2), ur. (...) w Ł., O. C., ur. (...) w Ł., i J. C. (1), ur. (...) w Ł.. Rodzina ta mieszkała w D., gm. M.. Na skutek nieporozumień pomiędzy małżonkami J. C. (2) wyprowadził się ze wspólnego miejsca zamieszkania do nowobudowanego przez tych małżonków domu.

W dniu 23 marca 2016 r. do Sądu Okręgowego w Łomży wpłynął pozew J. C. (2) skierowany przeciwko pozwanej S. C. o rozwód. W jego uzasadnieniu wskazywał on, iż powodem wniesienia przez niego tego pozwu był fakt podejrzenia, iż jego żona jest związana z innym mężczyzną. Prawomocnym wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2016 r. Sąd Okręgowy w Łomży, w tejże sprawie IC 190/16, rozwiązał przez rozwód, bez orzekania o winie, związek małżeński J. C. (2) z S. C.. Sąd ten powierzył obojgu rodzicom wykonywanie władzy rodzicielskiej nad ich małoletnimi dziećmi K. C. (1), K. C. (2), O. C. i J. C. (1), z tym, że miejsce pobytu tych dzieci ustalił przy matce S. C.. Jednocześnie wyrokiem tym zobowiązano oboje rodziców do ponoszenia kosztów utrzymania małoletnich dzieci i z tego tytułu zasądzone od J. C. (2) alimenty na rzecz małoletnich K. C. (1), K. C. (2) i J. C. (1) w kwotach po 400 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich oraz na rzecz O. C. w kwocie po 550 zł miesięcznie, płatne do 10 każdego miesiąca do rąk S. C. z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat. Wyrokiem tym odstąpiono od ustalania kontaktów J. C. (2) z małoletnimi jego dziećmi. Tego samego dnia Sąd ten, w trybie zabezpieczenia na czas trwania postępowania, ustalił obowiązek alimentacyjny, tak jak w wyroku, a w pozostałym zakresie wniosek w tym zakresie oddalił. Wyrok w tej sprawie nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 12 maja 2016 r. Nie zaskarżono także postanowienia o zabezpieczeniu.

W czasie trwania tej sprawy rozwodowej małżonkowie C. nie mieszkali już razem i nie prowadzili wspólnego gospodarstwa domowego. Każde z małżonków dysponowało swoimi pieniędzmi, ale to co było potrzebne dla rodziny było zawsze kupowane przez nich oboje. S. C. mieszkała wraz z dziećmi w mieszkaniu w D., zakupionym jeszcze w trakcie trwania jej poprzedniego małżeństwa. Koszty utrzymania tego mieszkania wynosiły około 400 zł miesięcznie. J. C. (2) mieszkał w nowobudowanym domu w D..

W tym czasie małoletni K. C. (1) miał 12 lat i uczęszczał do 6 klasy Szkoły Podstawowej w M. a małoletni K. C. (2) miał wówczas 10 lat i był uczniem 4 klasy Szkoły Podstawowej w M.. Z kolei małoletnia O. C. miała wówczas 8 lat i była uczniem klasy I Szkoły Podstawowej w M.. Chorowała na cukrzycę i miała założoną pompę insulinową. Leczenie jej było dofinansowywane. Musiała stosować specjalną dietę. Natomiast małoletnia J. C. (1) miała w czasie trwania

tej sprawy 5 latek i chodziła do oddziału przedszkolnego w M.. Wszystkie te dzieci nie miały żadnego majątku. Pod nieobecność ich matki opiekowała się nimi jej matka J. Z., która mieszkała w tym samym bloku.

Matka tych małoletnich powodów S. C. miała wówczas 36 lat i zawód fryzjer. Nie pracowała zawodowo. Posiadała z wcześniejszego związku syna K., który studiował w B., a który miał rentę po ojcu. Zajmowała się dziećmi. Otrzymywała ona 1.200 zł zasiłku opiekuńczego na chorą córkę O.. Od kilku lat zajmowała się zarobkowo tańcem (...), jako instruktorka i osiągała z tego tytułu dochody.

Pozwany J. C. (2) miał wówczas 36 lat i zawód technik mechanik pojazdów samochodowych. Pracował w firmie (...) w W., ale pracę wykonywał na terenie Niemiec, pracując w dziale prefabrykacji. Był zatrudniony na czas określony. Zarabiał 1.000 euro brutto. Firma wynajmowała mu pokój, za co nie musiał płacić. Wyżywienie zapewniał sobie we własnym zakresie. Płacał za Internet 80 zł i telefony 250 zł. Na utrzymanie rodziny przeznaczał 800 zł.

W dniu 3 kwietnia 2017 r. do tut. Sądu wpłynął pozew S. C., reprezentującej małoletnie jej dzieci, przeciwko byłemu jej mężowi o podwyższenie alimentów.

Obecnie małoletni K. C. (1) ma 14 lat i uczęszcza do klasy 8 Szkoły Podstawowej w M.. Zaczął mieć problemy w nauce po rozwodzie rodziców i uczęszcza na korepetycje z języka angielskiego i matematyki, za które jego matka płaci 150-200 zł miesięcznie. Powód K. C. (2) ma 12 lat i jest uczniem 6 klasy Szkoły Podstawowej w M.. W dalszym ciągu uczęszcza on na treningi piłki nożnej odbywające się w klubie w O., za które trzeba opłacać składkę członkowską w kwocie 100 zł miesięcznie. Dodatkowe koszty wiążą się z wyjazdami na turnieje, sparingi oraz zakupami ubrań i butów sportowych. Małoletnia O. C. ma obecnie 9 lat i jest uczniem klasy 3 Szkoły Podstawowej w M.. W dalszym ciągu choruje na cukrzycę. W tym roku przystąpi do I Komunii Świętej. J. C. (1) ma 7 latek i zaczęła chodzić do 1 klasy Szkoły Podstawowej w M..

Matka małoletnich powodów S. C. w dalszym ciągu mieszka ze swoimi dziećmi w dotychczasowym miejscu zamieszkania i jej sytuacja nie uległa zmianie od czasu zakończenia sprawy rozwodowej.

Ojciec małoletnich powodów J. C. (2) w dalszym ciągu pracuje w tym samym zakładzie pracy i w dotychczasowym miejscu pracy na terenie Niemiec. Obecnie zarabia 1.500 euro miesięcznie. Nie płacił on wcześniej za wynajmowane mu mieszkanie, ale obecnie pracodawca potrąca mu za to wynajęcie mieszkania około 130 euro miesięcznie. W tym zakładzie pracy przysługuje mu urlop w wymiarze jednego miesiąca. Płaci on 1.050 zł miesięcznie tytułem spłaty skonsolidowanego kredytu zaciągniętego na budowę domu. Zasądzone od niego alimenty są płacone przez komornika, który środki finansowe na nie otrzymuje od pracodawcy pozwanego, lecz czasami nieterminowo. J. C. (2) ma dobry kontakt z dziećmi. W 2016 r. spędził on z dziećmi tydzień czasu na M. a w grudniu był z nimi przez 3 tygodnie. Zawsze, gdy przyjeżdża do dzieci to coś im kupuje. Przed rozprawą w tej sprawie widział się z dziećmi i zakupił im buty za 500 zł a synowi K. dał pieniądze, gdyż zbiera on na telefon. Przywiózł im także ubrania z Niemiec.

Z kolei na początku 2017 r. do Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego w Łomży wpłynął wniosek S. C. o podział jej majątku wspólnego z byłym mężem J. C. (2). W sprawie tej wniosła ona o zwolnienie jej od kosztów sądowych i wskazała, że mieszka z pięciorgiem dzieci, nie pracuje a otrzymuje zasiłki rodzinne, świadczenia „500+”, alimenty i rentę na syna K. w łącznej kwocie 7.110 zł. Z kolei swoje i dzieci zobowiązania oraz wydatki określiła na 8.870 zł miesięcznie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- częściowo wyjaśnień S. C. (k. 38, 39),
- częściowo wyjaśnień pozwanego J. C. (2) (k. 38 odwr., 39),
- a ponadto: informacji o stanie zaległości alimentacyjnych (k. 4, 36), kserokopii wyroku rozwodowego ze sprawy IC 190/16 (k. 5), zdjęcia pisma w języku niemieckim (k. 31), zdjęcia postanowienia w sprawie I Ns 249/17 Wydziału

Cywilnego Sądu Rejonowego w Łomży (k. 32-33), paragonów (k. 37) oraz akt IC 190/16 Sądu Okręgowego w Łomży, z których dopuszczono dowód.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo małoletnich powodów K. C. (1), K. C. (2), O. C. i J. C. (1), reprezentowanych przez ich matkę S. C., skierowane przeciwko ich ojcu J. C. (2) o podwyższenie alimentów należy uznać za uzasadnione, ale jedynie w części dotyczącej żądania małoletniego K. C. (1).

W ocenie Sądu zachodzą w niniejszej sprawie przesłanki do zastosowania art. 138 kro, na podstawie, którego mogłoby nastąpić ewentualne podwyższenie przedmiotowych alimentów, ale jedynie w stosunku do jednego z powodów a mianowicie K. C. (1). Zgodnie, bowiem z dyspozycją tego przepisu przesłanką zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego jest zmiana stosunków. Pod pojęciem tym należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu unormowanego w art. 133 i 135 kro. Stanowią one, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, a zakres tych świadczeń zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Za usprawiedliwione potrzeby należy natomiast uznać środki utrzymania i środki wychowania. Potrzeby utrzymania mają charakter konsumpcyjny. Ich zaspokojenie polega bowiem na zapewnieniu uprawnionemu mieszkania, wyżywienia, odzieży, leczenia, pielęgnacji w chorobie itp. Dlatego przy ocenie czy zachodzą przesłanki do zastosowania art. 138 kro należy mieć na uwadze wszystkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a w szczególności możliwości i sytuację majątkową stron stosunku alimentacyjnego.

Obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania należy rozumieć szeroko, w tym znaczeniu mianowicie, że rodzice obowiązani są dostarczać małoletnim dzieciom nie tylko tego wszystkiego, co jest potrzebne do ich prawidłowego rozwoju fizycznego i duchowego, ale także są obowiązani pokryć te wszystkie wydatki, jakie m.in. wynikają ze względu na konieczność prowadzenia spraw, jakie dotyczą osoby dziecka (uchwała SN z 06.02.1969r., III CZP 129/68, OSNCP 1969, nr 10, poz. 170).

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 kro. Według niego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do jego uzdolnień – do pracy dla dobra społeczeństwa (uchwała SN z 16.12.1987r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42). Rodzice obowiązani są zatem zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Zawsze każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Nie może to jednak dotyczyć potrzeb będących przejawem zbytku.

Przenosząc powyższe uwagi do niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż z materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie wynika, iż wszyscy małoletni powodowie w dalszym ciągu nie mogą samodzielnie się utrzymywać albowiem są małoletni a nie posiadają przy tym własnego majątku, z którego dochód pozwoliby im na samodzielne utrzymanie. Bezsprzecznie potrzebna jest im w dalszym ciągu pomoc ze strony rodziców. Pozwany nie kwestionował tego faktu, lecz nie godził się na jakiegokolwiek podwyższenie przedmiotowych alimentów.

Ponieważ alimenty na rzecz tych małoletnich powodów po raz ostatni ustalone były wyrokiem Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 20 kwietnia 2016 r. w sprawie IC 190/16, dotyczącej rozvodu J. C. (2) i S. C., to przedmiotem badania w niniejszej sprawie powinien być okres czasu, i występujące w nim ewentualne zmiany w sytuacji stron tego

przedmiotowego obowiązku alimentacyjnego, od tego ostatniego uregulowania tych alimentów w sprawie IC 190/16 do czasu wyrokowania w niniejszej sprawie III RC 66/17.

W ocenie Sądu, w tym okresie czasu, jedynie w sytuacji małoletniego K. C. (1) zaszły pewne ściśle kwotowo określone zmiany, które powodują konieczność zmiany dotychczasowej wysokości obowiązku alimentacyjnego jego dotyczącego. Według twierdzeń jego matki S. C. zwiększone jego wydatki wynikają z faktu konieczności zapewnienia mu korepetycji z języka angielskiego i matematyki, z uwagi na opuszczenie się w nauce na skutek przeżycia rozwodu rodziców, za które płaci ona 150-200 zł miesięcznie. Wobec natomiast przyznania przez tą matkę, iż jest to jedyna zmiana w sytuacji tego syna i braku zakwestionowania takiej potrzeby przez pozwanego Sąd przyjął ten fakt za uwiarygodniający zwiększenie się potrzeb tego dziecka. Tym samym uznano za uzasadnione obciążenie pozwanego częścią tych kosztów w kwotach po 100 zł miesięcznie.

Trudno natomiast zgodzić się z twierdzeniami matki powodów, iż w sytuacji pozostałych dzieci również zaszły zmiany, które uzasadniają podwyższenie dotychczasowej wysokości alimentów. Wskazała ona bowiem, że syn K. jeździ do klubu sportowego i ma obecnie więcej sparingów i treningów, ale nie potrafiła wskazać w jaki sposób zwiększa to jego koszty utrzymania. Należy tu jednak przypomnieć, iż okoliczność uczęszczania tego dziecka na takie zajęcia była podnoszona także i w sprawie rozwodowej rodziców. Według S. C. w sytuacji córki O. zwiększyła się ilość zużywanej przez nią insuliny i pasków, lecz również i w tym wypadku nie potrafiła wskazać o ile to zwiększa koszty utrzymania tego dziecka. Podkreśliła także fakt przygotowywania się tej córki do I Komunii Świętej, lecz nie wskazała, aby już poniosła jakieś koszty z tym związane. Wreszcie w sytuacji najmłodszego dziecka J. C. (1) strona powodowa wskazała, że jej sytuacja uległa zmianie poprzez rozpoczęcie uczęszczania przez nią do klasy 1 szkoły podstawowej, ale nie wskazała już czy i jakie w związku z tym poniesione zostały koszty związane z utrzymaniem tego dziecka. Trudno zatem w takiej sytuacji uznać, że koszty utrzymania tych małoletnich powodów są obecnie znacznie wyższe od tych z okresu trwania sprawy rozwodowej ich rodziców, gdyż dodatkowo zaprzeczył temu pozwany a strona powodowa nie przedstawiła wiarygodnych dowodów to potwierdzających, jak i wysokości zwiększonych potrzeb dzieci.

Ponieważ natomiast matka powodów S. C. oświadczyła, że jej sytuacja nie uległa zmianie od zakończenia sprawy rozwodowej, a pozwany temu nie zaprzeczył, Sąd przyjął to twierdzenie za wiarygodne.

Podsumowując natomiast w tym miejscu obecną sytuację strony powodowej Sąd doszedł do przekonania, że sytuacja ta nie jest taka zła jak to próbuje przedstawić ta strona. Zgodnie bowiem z oświadczeniem złożonym przez S. C. w sprawie o podział majątku wspólnego I Ns 249/17 otrzymuje ona różnego typu świadczenia na łączną kwotę 7.110 zł miesięcznie, co daje w przeliczeniu na powodów, ich matkę i jej syna z poprzedniego związku kwotę 1.185 zł na osobę. Odejmując natomiast od tej kwoty świadczenie „500+” w kwocie 2.000 zł (art. 135 § 3 pkt. 3) kro), rentę brata przyrodniego powodów w kwocie 1.000 zł (k. 16 odwr. akt IC 190/16) oraz kwotę 400 zł na utrzymanie mieszkania (k. 17 akt IC 190/16) otrzymamy kwotę 3.710 zł, co daje na powodów i ich matkę średnio 742 zł miesięcznie na osobę, a na czworo dzieci łącznie 2.968 zł. Tymczasem w czasie sprawy rozwodowej S. C. wносиła o zasądzenie alimentów po 600 zł miesięcznie na każde dziecko, czyli łącznie 2.400 zł, lecz zgodziła się z wyrokiem sądowym w tej sprawie, nie zaskarżając go, zasądzającym z tego tytułu alimenty na rzecz dzieci w łącznej kwocie po 1.750 zł miesięcznie. Porównanie zatem obecnie dochodów w tej rodzinie przypadających tylko na małoletnich powodów w łącznej kwocie prawie 3.000 zł miesięcznie do zasądzonych dotychczas alimentów w łącznej kwocie 1.750 zł nie wskazuje na potrzebę takiego podwyższenia alimentów jak tego domaga się strona powodowa w tej sprawie.

Jeżeli chodzi natomiast o zmiany w tym okresie czasu w sytuacji pozwanego J. C. (2) to należy stwierdzić, iż pewne zmiany u niego wystąpiły. Z jednej bowiem strony zwiększyły się jego dochody, ale z drugiej strony zwiększyły się i wydatki związane z koniecznością ponoszenia teraz przez niego kosztów wynajęcia mieszkania w Niemczech oraz ponoszeniem przez niego dodatkowych wydatków na dzieci, poza świadczeniami alimentacyjnymi, na wspólne z nimi wyjazdy wypoczynkowe i zapewnienie im w tym czasie wyżywienia i rozrywek, czy zakupy dla nich ubrań i dawanie pieniędzy. Takie osobiste zapewnianie przez pozwanego świadczeń na rzecz dzieci bezsprzecznie wpływa na poprawę ich relacji i pozwala na przypomnienie dzieciom, że mają także i ojca, który stara się o nie dbać, poza tylko płaceniem alimentów. Tym samym już w chwili obecnej pozwany w rzeczywistości ponosi wyższe koszty utrzymania tych swoich

dzieci w stosunku do nałożonego na niego sądowego obowiązku alimentacyjnego. Nie ma zatem obecnie potrzeby zmiany dotychczasowej wysokości alimentów w stosunku do trójki najmłodszych dzieci.

Należy tu także przypomnieć, iż osoba, na której ciąży obowiązek alimentacyjny, zwłaszcza względem swego dziecka, niezdolnego jeszcze do samodzielnego utrzymania się, powinna w pełni wykorzystywać swe siły, kwalifikacje i możliwości w celu uzyskiwania dochodów niezbędnych do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentacji (SN z 9.01.1995r., III CR 212/58, OSN 1960, poz.48). Wydaje się, iż w chwili obecnej pozwany właściwie wykorzystuje swoje predyspozycje do pozyskiwania środków finansowych na utrzymanie dzieci i w miarę swoich możliwości utrzymuje z dziećmi właściwe relacje.

Trudno jest tym samym uznać w niniejszej sprawie za uzasadnione żądanie strony powodowej podwyższenia przedmiotowych alimentów na rzecz małoletnich K. C. (2), O. C. i J. C. (1). Żądanie w tej sprawie podwyższenia dotychczasowych alimentów z łącznej kwoty po 1.750 zł do łącznej kwoty po 2.300 zł miesięcznie, po tak krótkim okresie czasu od poprzedniego uregulowania wysokości tych alimentów należy uznać za nieudowodnione i tym samym nieuzasadnione. Nie nastąpiły bowiem po obu stronach tego stosunku alimentacyjnego takie zmiany, które powodowałyby, po okresie zaledwie 1,5 roku od ostatniego ustalenia tych przedmiotowych alimentów, konieczność zwiększenia dotychczasowych alimentów łącznie aż o 550 zł miesięcznie. Strona powodowa nie przedstawiła w tym względzie jakichkolwiek powodów i dowodów. Tym samym powództwo ponad kwotę zasadzoną przedmiotowym wyrokiem musiało zostać oddalone.

Wobec powyższego za uzasadnione należy jedynie uznać żądania strony powodowej podwyższenia alimentów na rzecz małoletniego K. C. (1), zgodnie z żądaniem pozwu, oraz oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. O powyższym orzeczono na podstawie powyżej powołanych przepisów prawnych.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 96 ust. 1 pkt. 2 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) z uwagi na treść rozstrzygnięcia, sytuację finansową stron oraz konieczność łożenia przez pozwanego przede wszystkim na potrzeby swoich dzieci.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 ust1 kpc.